

Super Brevet Skandinavia

Optakten til denne tur startede lidt hektisk, da jeg for første gang, ikke havde valgt at holde ferie forud for turen. Men blot havde 2 uger efterfølgende. Så min normalt 3. Sammenhængende uge var flyttet til september grundet et marathnløb. Men fordi at nogle projekter skulle afsluttes først, var jeg efterhånden presset på tiden (og så var løbet ikke engang startet endnu). Jeg havde dog pakket på forhånd. Men det var alligevel først kl. 16 at jeg forlod Herning og maden blev serveret fra kl. 19 i Frederikshavn. Af praktiske årsager skulle jeg først til Hirtshals, da min altid hjælpsomme mormor ville køre min bil hjem til hende i Hirtshals. Hvor vi jo ville ankomme med færgen efter løbet. Men det gik og efter det lille infomøde efter maden blev der snakket lidt på kryds og tværs. Det blev dog rimelig tidligt sengetid så vi ville udhvilet til turen.

Dagen efter stod vi alle sammen klar til start kl. 6.30. Det gik stille og roligt ud af Frederikshavn-området Men så kom tempoet efterhånden i vejret. Jeg skulle heldigvis bare hænge på og ikke sætte tempo. Gruppen på ca. 40 mand rullede direkte ombord på færgen Hals-Egense og så kom billetkonduktøren ellers på overarbejde i de 6-7minutter som turen varer. Vi fortsatte tempoet ned til Udbyhøj hvor vi dog måtte vente lidt. På den anden side indså vi at kl. 13 færgen fra Ebeltoft var et tåbeligt mål. Men nu kom første problem for mig på turen. Efter de ca. 140km sprang en eger i mit baghjul, hvilket fik det til at køre usandsynligt skævt. Jeg røg fra gruppen som efterhånden blev mere og mere spredt. Jeg mærkede betydeligt mere modstand og bakkerne blev pludselig voldsomt hårde og forcere. Jeg nåede Ebeltoft kl. 14 på et hængende hår og kunne nu slappe af med en buffet i 50 min.

På færgen blev jeg rådet til at køre ind til cykelhandleren i Nykøbing Sjælland. Men de 20-25km fra Odden var virkelig et lavpunkt for mig og tog lidt over en time. Jeg fik endnu en times pause i Nykøbing, mens mit baghjul blev lavet. Derefter kørte det hele meget bedre til Rørvig. Her fandt jeg sammen med Mogens, Jesper, Kristian, Hans Jacob og Morten. Vi fulgtes ad hele vejen til Helsingborg, hvor vi holdt en pause og Mogens lagde sig pga. mørket. Vi fortsatte dog ufortrødent gennem mørket op over Hallandsåsen (pokkers bakke i øvrigt). Vi ankom til vandrehjemmet i Laholm omkring midnat.

Kl. 7.00 næste dag startede jeg igen med en større gruppe. Forud ventede en dagsetape på ca. 300km i herlig solskin. Men glæden varede kun ved for en stund. Omkring 12-15km ude på ruten sprang der endnu en eger, på selvsamme baghjul. Så efter kun 30 km var jeg alene. Men det skulle ikke vare ved længe. Jeg holdt en pause i Torup og netop som jeg var ved at være færdig kom en lille gruppe til byen. Her kunne et nyt ansigt ved navn Frank rette mit hjul op igen. Jeg ventede sammen med dem og vi fulgtes ad og holdt middagspause i Svenljunga. Det tog pokkers lang tid inden vi fik den mad vi havde bestilt. Vi endte med at bruge en time på pga. et motorcykeltræf i byen. Herefter gik det stille og roligt videre mod nord. Vi fik en punktering lige før Borås. Tøserne cyklede videre mens vi var 3 tilbage. Herefter valgte vi at sætte lidt tempo på for at indhente de

andre igen. Men de kørte forkert inde i Borås og vi andre tonsede videre efterhånden fandt vi dog ud af at de umuligt kunne være foran os med mindre de havde sat tempoet voldsomt i vejret. Vi satte farten lidt ned så turen blev nydt lidt mere. I Alingsås skulle vi stemple og her mødte vi 3 af følgesvendene fra dagen før. Mogens Kristian og Jesper, som heller ikke kunne hænge på førergruppen. De kørte videre og vi så dem ikke før på hotellet i Uddevalla. Vi kom også videre og vejret var skønt mens vi kørte i solnedgangen. I Trollhättan farede vi midlertidigt helt vild og spildte farlig meget tid. Så efter at have spurgt 5-6 lokale om vej og fået et par kontrameldinger var vi endelig på rette vej igen. Det sidste stykke herfra blev kørt i mørke. Jeg skal ærligt indrømme at jeg ikke ved om det var den helt rigtige vej de sidste par kilometer. Men hotellet blev fundet og der var en herlig lasagne til aftensmad. Så var det ellers godnat.

3. dag. Startede jeg igen kl. 7.00. Denne gang alene, da skønnede at det ville gavne mig mest. Dem jeg kørte med dagen før kom jeg til at se et par gange i løbet af de første 50-100km. Inklusiv en pause i Ed. Derefter blev lidt mere kuperet og jeg lagde definitivt afstand til dem. Det kørte egentligt meget godt og i Halden indhentede jeg nogle af de kendte hoveder fra de første 2 dage. Men jeg fortsatte forbi dem og 15km senere overhalede de mig igen inden at vi stemplede i Rakkestad hvor jeg havde brug for pause. Turen videre til Moss gik faktisk udmærket og her mødte jeg nogle stykker der ventede på færgen.

Vi fortsatte sammen fra Horten og ned sydpå. Jeg var egentlig fundet ind i en god rytme og satte farten et godt stykke af vejen og de andre syntes åbenbart at det passede meget godt. Det gik nok også lidt for godt. Lige pludselig opdagede vi at vi var kommet på afveje, da vi så byskiltet til Tønsberg. Vi kom dog hurtigt tilbage på rette vej og pludselig møder i nogle andre der også var kørt en anelse forkert. Vi fulgtes nogenlunde ad hele vejen ned over Sandefjord til Larvik. De sidste 10km inden Larvik fik jeg svært ved at følge med igen. Så da vi stod og stemplede i Larvik sagde jeg "fortsat god tur" til de andre. Mogens lagde sig pga. af mørket. Jeg kørte videre alene og da jeg nåede udenfor byen opdagede jeg at jeg havde smidt mit rutekort på tankstationen. Jeg gad ikke vende om og tænkte at i stedet for at køre bivejene langs hovedvejen så tog bare hovedvejen. Pludselig kunne jeg dog høre nogen råbe mit navn. Jeg kiggede ud over autoværnet og opdagede de andre der havde svært ved at finde den rigtige vej ud af byen. Jeg prøvede at forklare det med mit kort osv. Og at jeg holdt mig til den vej kendte. Da jeg året før havde kørt Telemark Tours fra Skien som var etape målet denne dag. Vidste jeg at Motorvejen, som egentlig ikke er mere end en dansk motortrafikvej, ville føre mig næsten hele vejen til Skien. Der var godt nok nogle bilister der ikke mente at jeg hørte til der, men jeg fortsatte ufortrødent. Efter lidt problemer med at finde vandrehjemmet i Skien nåede jeg frem ca. kl. 01.30 og fik lidt mad inden at søvnen overvandt mig.

Sidste dag som også var den korteste med ca. 210km. De første 80-100km var samme rute som ved Telemark Tours og var ikke nødvendigvis noget glædeligt gensyn. Det var lige så kuperet som jeg huskede, men jeg havde valgt at starte ud alene og det gik fornuftigt. Efter 140km skulle vi stemple på en campingplads og her fandt jeg sammen med 3-4 stykker som jeg fulgtes med resten af vejen. Det var nu heldigt nok at jeg gjorde det for til sidst med 10km tilbage var vi lidt på

herrens mark og kunne ikke helt finde vej. Men så kom en lokal os til undsætning og viste os vejen ned til målet. Vi var i mål ved 18-tiden efter samlet ca. 84 timer. Dagen efter skulle vi hjem med færgen og jeg skulle lige have et sidste minde med i bagagen, da jeg på rampen til færgen ryger i en sprække med mit forhjul og jeg må storsmilende lave et mindre rullefald. Personalet kiggede herefter noget undrende på mig.

Men alt i alt havde det været en god tur, hvor der var fantastisk vejr de første 2 dage. Tredje dag var der kommet et par byger omkring middagstid og så regn igen sidst på aftenen. Sidste dag havde det også dryppet lidt midt på dagen men det var småting og slet ikke nok til at ødelægge turen. En tur der blev kørt i et tempo, så man kunne nyde omgivelser og have det sjovt med dem man kørte sammen med. Sagt på en anden måde blev det så meget en hyggetur, som det kan blive når distancen hedder 1200km. Det tror jeg der er mange der vil give mig ret i. Jeg havde som træning til turen kørt 2 gange super randonneur serie, plus en 1000km. Derudover blev det også til to ekstra 200km brevet, Grejsdalsløbet 200km og Sjælland Rundt. Praktisk talt alle kilometer kørt i tørvejr eller ligefrem skyfrit vejr. Så optakten kunne ikke have været bedre. Min form var dog ikke helt deroppe, hvor den kunne have været. Da jeg havde valgt at løbetræne 3 uger i streg uden cykling i juli. Det gjorde jeg af den grund at når jeg havde restitueret efter S.B.S. kun havde 3½ uge tilbage at træne inden Viborg City Marathon. Så jeg fik således kun lige et par uger inden turen, til at finde mig til rette på cyklen igen. Det var nok ikke den rigtige løsning, men det virkede rigtigt i øjeblikket. Jeg klarede i øvrigt en af de hårdeste maraton ruter i Danmark i tiden 4:00:34 så helt skidt var det ikke.

Beretning fra Feltets Junior Claus Christensen